Cōtigit enī eis illud veri ꝓuerbij
Canis reuerſus ad ſuū vomitū ⁊
ſus lota ī volutabro luti. ¶ Ca. iij.
Hanc ecce vob̄ cariſſimi ſecun
dā ſcribo epiſtolā in quib⁹
veſtrā excito in ꝯmonicōne ſince
ra; mentē: ut memores ſitis eorū
q̄ predixi verboꝝ a ſāctis ꝓphetis
⁊ aploꝝ veſtroꝝ p̄ceptoꝝ dn̄i ſal
uatoris. Hoc p̄mū ſcientes ꝙ ve
nient in nouiſſimis dieb⁹ in dece
ptione illuſores iuxta ꝓprias ꝯcu
piſcētias ābulantes dicētes Vbi
eſt ꝓmiſſio aut aduētus ei⁹. Ex
quo enī patres dormierūt: oīa ſic
pſeuerāt ab initio creature. Latet
enī eos hoc volentes ꝙ celi erant
pri⁹ ⁊ terra de aqua ⁊ p aquā ꝯſi
ſtens de verbo p quē ille tūc mun
dus aq̄ inundat⁹ perijt Celi aūt
q̄ nūc ſunt ⁊ terra eodem verbo re
poſiti ſūt igni reſeruati in diē iudi
cij ⁊ pdicōis impioꝝ hoim. Vnū
vero hoc nō lateat vos cariſſimi.
q̄a vn⁹ dies apud dn̄m ſicut mil
le anni ⁊ mille āni ſicut dies vn⁹
Nō tardat dn̄s ꝓmiſſi. ſ3 patient̄
agit ꝓpt̄ vos. nolēs aliquos pire
ſ3 oēs ad penitentiā reuerti Adue
niet autē dies dn̄i ut fur in q̄ celi
magno impetu tranſiēt: elemēta
vero calore ſoluent̄. Cū hec igitur
oīa diſſoluenda ſint q̄les oportet
vos eē in ſanctis ꝯuſacōib⁹ ⁊ pie
tatib⁹ expectantes et ꝓperātes in
aduentū diei dn̄i p quē celi ardē
tes ſoluent̄ ⁊ elemēta ignis ardo
re tabeſcent. Nouos vero celos ⁊
nouā terrā ⁊ ꝓmiſſa ipſi⁹ expecta
m⁹ ī q̄bus iuſtitia habitat. Pro
pter q̄d cariſſimi hec expectantes.
ſatagite immaculati et iuiolati ei
inueniri ī pace et dn̄i nr̄i lōganimi
tatē ſalutē arbitramini: ſicut ⁊ ca
riſſim⁹ frater noſter paulus ſcd̄m
datā ſibi ſapientiā ſcripſit vobis
ſicut et in oībꝫ epl̄is: loquens in
eis de hijs in quib⁹ ſūt quedam
difficilia intellectu que indocti ⁊ ī
ſtabiles deprauāt ſicut ⁊ ceteras
ſcripturas ad ſuā ipoꝝ pdicōem
Vos igit̄ fratres p̄ſcientes cuſto
dite ne īſipientiū errore trāſducti
excidatis a ꝓpria firmitate. creſci
te vero in gratia et in cognitione
dn̄i noſtri ⁊ ſaluatoris iheſu xp̄i.
Ipi gl̄ia ⁊ nunc ⁊ in diem eterni
tatis amen.

¶ Explicit epl̄a bt̄i Petri apl̄i ſe
cunda. Incipit argumentū
ī epl̄am bt̄i Johīs apl̄i p̄maꝫ.

Rationē verbi ⁊ ꝙ deus
ipſe ſit caritas manife
ſtat et ſuſurrones fra
trū nec deū ſcīē nec pios
ſiei poſſe: eo vſq3 diſſertat ut eē cō
probet homicidas eo ꝙ odiū ſit
interfectionis occaſio.

¶ Explicit argumentū. Incipit
epl̄a bt̄i Johīs apl̄i p̄ma.

Quod fuit ab initio
q̄d audiuimus. q̄d
vidim⁹ ocul̄ nr̄is.
q̄d pſpeximus ⁊ ma
nus nr̄e cōtrectaue
rūt de verbo vite ⁊ vita manifeſta
ta ē ⁊ vidim⁹ ⁊ teſtamur ⁊ ānun
tiam⁹ vob̄ vitam eternā que erat
apud patrē et apparuit nob̄. Q̄d
vidim⁹ ⁊ audiuim⁹ annūtiam⁹
vobis ut ⁊ vos ſocietatē habeatis

nobiſcū et ſotietas noſtra ſit cū
patre ⁊ cū filio eiꝰ ihū xp̄o. Et hec
ſcribimꝰ vobꝫ ut gaudeatis ⁊ gau
diū veſtꝝ ſit plenū. Et hec ē annū
tiatio quā audiuimꝰ ab eo ⁊ an
nūtiamꝰ vobꝫ: qm̄ deus lux ē et te
nebre in eo nō ſunt vlle. Si dixeri
mꝰ qm̄ ſotietatē habemꝰ cū eo et
in tenebris ambulamꝰ mētimur
⁊ veritatē nō facimꝰ. Si aūt in lu
ce ambulamꝰ ſicut ⁊ ipſe ē in luce
ſotietatē habemꝰ ad inuicē ⁊ ſan
guis ihū filij eiꝰ mundat nos ab
ōni peccato. Si dixerimꝰ qm̄ pecca
tū nō habemꝰ ipſi nos ſeducimꝰ
⁊ veritas in nobꝫ non ē. Si cōfitea
mur peccata noſtra: fidelis ē et iu
ſtus ut remittat nobꝫ peccata nrā
⁊ emundet nos ab oī iniq̄tate. Si
dixerimꝰ qm̄ nō peccauimꝰ mēda
cē facimꝰ eū ⁊ verbū eius nō eſt
in nobis. ¶ Capitulū .ij.
Filioli mei hec ſcribo vobꝫ ut
nō peccatis. Sꝫ et ſi quis pec
cauerit aduocatū habemꝰ apud
patrē ihm̄ xp̄m iuſtū. Et ipſe eſt
ꝓpitiacō ꝓ peccatis nr̄is: nō ꝓ no
ſtris aūt tm̄. ſꝫ etiā ꝓ totius mū
di. Et in hoc ſcimꝰ qm̄ ꝯgnouimꝰ
eū ſi mādata eiꝰ obſeruamꝰ. Qui
dicit ſe noſſe eū ⁊ mandata eius
nō cuſtodit mēdax ē ⁊ in hoc veri
tas ñ ē. Qui aūt ſeruat verbū eiꝰ: ve
re in hoc caritas dei pfecta eſt. In
hoc ſcimꝰ qm̄ in ipō ſumꝰ. Qui di
cit ſe in ipō manere: debet ſicut il
le ambulauit ⁊ ipſe ambulare. Ca
riſſimi nō mandatū nouū ſcribo
vobꝫ. ſꝫ mandatū vetus qd̄ habu
iſtis ab initio. Mandatū vetus ē
verbū qd̄ audiſtis. Iterū mādatū
nouū ſcribo vobꝫ qd̄ verū ē ⁊ in ipō
⁊ in vobis. qꝛ tenebre trāſierūt ⁊
verū lumen iā lucet. Qui dicit ſe in
luce eē ⁊ frēm ſuū odit ī tenebris
ē vſqꝫ adhuc. Qui diligit fratrē
ſuū in lumine manet ⁊ ſcandalū
ī eo nō ē. Qui aūt odit fratrē ſuū
in tenebris eſt et in tenebris am
bulat ⁊ neſcit quo eat. qꝛ tenebre
obcecauerūt oculos eiꝰ. Scribo vo
bis filioli: qm̄ remittūtur vobꝫ pecca
ta veſtra ꝓpt̄ nomē eiꝰ. Scribo vo
bis patres: qm̄ cognouiſtis eū q̄
ab initio ē. Scribo vobꝫ adoleſcen
tes: qm̄ viciſtis malignū. Scribo
vobꝫ infātes: qꝛ ꝯgnouiſtis pr̄em
Scribo vobis iuuenes: qm̄ fortes
eſtis ⁊ verbū dei manet in vobis
⁊ viciſtis malignū. Nolite dilige
re mūdū neqꝫ ea que in mūdo ſūt
Si quis diligit mundū nō ē cari
tas patris ī eo. Qm̄ oē qd̄ ē ī mū
do ꝯcupiſcētia carnis ē ⁊ ꝯcupiſcē
tia oculoꝝ ⁊ ſupbia vite q̄ non ē
ex patre. ſꝫ ex mūdo eſt. Et mūdꝰ
tranſit ⁊ ꝯcupiſcentia eius. Qui
autem facit voluntatē dei manet
in eternū. Filioli nouiſſima hora
eſt. Et ſicut audiſtis qꝛ anticriſtꝰ
venit. nūc anticriſti multi facti ſūt
Vnde ſcimus q̄a nouiſſima hora
eſt. Ex nobis ꝓdierūt. ſed nō erāt
ex nobis. Nam ſi fuiſſent ex nobꝫ
permanſiſſent vtiqꝫ nobiſcū.
Sed ut manifeſti ſint. quoniam
non ſunt omnes ex nobis. Sꝫ vos
vnctōnem habetis a ſancto ⁊ no
ſtis omnia. Non ſcripſi vobꝫ qua
ſi ignorantibus veritatem. ſꝫ qua
ſi ſcientibus eam ⁊ quoniam om
ne mendacium ex veritate nō eſt
Quis eſt mendax: niſi is qui ne
gat quoniam ihesus eſt criſtus.

Hic eſt antixp̄us qui negat prē̄z
et filiū· Oīs q̄ negat filiū nec prē̄z
habet· q̄ ꝯfitet̄ filiū ⁊ patrē habꝫ
Vos q̄d audiſtis ab initio in vo
bis pmaneat· q̄a ſi in voƀ pmāſe
rit q̄d audiſtis ab initio ⁊ vos in
filio ⁊ patre manebitiſ Et hec eſt
repromiſſio quā ipſe pollicitus ē
nobis vitā eternā· Hec ſcripſi vo
bis de hijs q̄ ſeducūt vos· Et vos
vnctionē quam accepiſtis ab eo
maneat ī voƀ· Et nō neceſſe habe
tis ut aliquis doceat vos· ſ; ſicut
vnctio eius docet vos de oībꝰ· Et
verꝫ eſt ⁊ nō eſt mendatiū· Et ſic
docuit vos: manete in eo· Et nunc
filioli manete in eo ut cū apparue
rit habeamꝰ fiduciā ⁊ nō ꝯfūda
mur ab eo in aduētu eiꝰ· Si ſcitiſ
qm̄ iuſtus ē· ſcitote qm̄ ⁊ oīs qui
fac̄ iuſticiā ex ipō natꝰ ē· ¶ Ca· iij·
Videte qualē caritatē dedit no
bis pat̄: ut filij dei noīemur
⁊ ſimꝰ· Propt̄ hoc mūdus nō no
uit nos· q2 nō nouit eū· Cariſſimi
nūc filij dei ſumus ⁊ nondū appa
ruit q̄d erimꝰ· Scimꝰ qm̄ cū appa
ruerit ſimiles ei erimꝰ· qm̄ videbi
mꝰ euꝫ ſicuti eſt· Et oīs qui habet
hanc ſpeꝫ in eo· ſāctificat ſe ſicut
⁊ ille ſanctꝰ eſt· Oīs qui facit pec
catū ⁊ iniq̄tateꝫ facit· Et peccatū ē
iniquitas· Et ſcitis q2 ille apparuit
ut peccata tolleret ⁊ peccatū in eo
nō eſt· Oīs qui in eo manet non
peccat· Et oīs qui peccat nō videt
eū· nec ꝯgnouit eū· Filioli: nemo
vos ſeducat· Qui facit iuſticiā iu
ſtus eſt· ſicut et ille iuſtꝰ eſt· Qui
facit peccatū ex dyabolo ē· qm̄ ab
initio dyabolus peccat· In hoc ap
paruit filiꝰ dei: ut diſſoluat opera
dyaboli· Oīs qui natuſ ē ex deo pec
catū nō facit· qm̄ ſemē ipſius ī eo
manet ⁊ nō pōt peccare· qm̄ ex deo
natus eſt· In hoc manifeſti ſūt fi
lij dei ⁊ filij dyaboli· Oīs q̄ nō ē iu
ſtꝰ nō ē ex deo ⁊ qui nō diligit fra
trē ſuū· Qm̄ hec ē annūciacō quaꝫ
audiſtis ab initio ut diligamus
alterutꝝ Nō ſicut cayn q̄ ex mali
gno erat ⁊ occidit frēm ſuum· Et
ꝓpt̄ q̄d occidit eū· Qm̄ opa eius
maligna erant· fr̄is aūt eiꝰ iuſta
Nolite mirari frēs ſi odit vos mū
dus· Nos ſcimꝰ qm̄ trāſlati ſumꝰ
de morte ad vitaꝫ· qm̄ diligimus
frēs· Qui nō diligit: manet ī mor
te· Oīs q̄ odit frēm ſuū homicida
eſt· Et ſcitis qm̄ oīs homicida nō
habet vitā eternā in ſe manentē
In hoc ꝯgnouimꝰ caritatē dei· qm̄
ille aīaꝫ ſuā ꝓ noƀ poſuit ⁊ nos
debemꝰ ꝓ fratribꝰ aīas ponere·
Qui habuerit ſubſtātiā huiꝰ mū
di ⁊ viderit fratrē ſuū neceſſitateꝫ
habere et clauſerit viſcera ſua ab
eo: q̄uo caritas dei manet ī eo· Fi
lioli mei: nō diligamꝰ verbo neq;
lingua· ſ; opere ⁊ veritate· In hoc
cognoſcimꝰ qm̄ ex veritate ſumꝰ
et in ꝯſpectu eiꝰ ſuadebimꝰ corda
noſtra· Qm̄ ſi reprehēderit nos cor
noſtꝝ: maior ē deꝰ corde noſtro ⁊
nouit oīa· Cariſſimi ſi cor noſtrū
nō rep̄hēderit nos fiduciā habe
mꝰ ad deū ⁊ quicq̄d petierimꝰ ac
cipiemꝰ ab eo qm̄ mādata eiꝰ cu
ſtodimꝰ ⁊ ea q̄ ſūt placita coraꝫ
eo facimꝰ· Et hoc eſt mādatū eiꝰ
ut credamꝰ ī noīe filij eiꝰ ihū xp̄i
⁊ diligamus alterutꝝ ſicut dedit
mandatū noƀ· Et q̄ ſuat mādata
eius in illo manet ⁊ ipſe in eo ⁊ in

ſcim⁹· qm̄ manet in nobis de ſpi
ritu quem dedit nob̄ · ¶ Ca· iiij·

C Ariſſimi: nolite oī ſpūi crede
re· ẜ ꝓbate ſpiritus ſi ex deo
ſint· qm̄ multi pſeudo ꝓphē exiert
in mundū· In hoc ꝯgnoſcit̄ ſpūs
dei· Oīs ſpūs qui ꝯfitetur ihm̄ cri
ſtuȝ in carne veniſſe: ex deo eſt· Et
oīs ſpūs qui ſoluit iheſū: ex deo ñ
ē ⁊ hic eſt anticriſt⁹ de quo audi
ſtis qm̄ venit ⁊ nūc iam in mūdo
eſt· Vos ex deo eſtis ⁊ viciſtis eū
qm̄ maior eſt q̄ in vobis ē q̄ꝫ qui ī
mūdo· Ipſi de mūdo ſūt: ideo de mū
do loquūt̄ ⁊ mundus eos audit·
Nos ex deo ſum⁹· Qui nouit deuȝ
audit nos· qui nō eſt ex deo non
audit nos· In hoc cognoſcimus
ſpm̄ veritatis ⁊ ſpiritū erroris· Ca
riſſimi diligamus nos inuiceȝ· qꝛ
caritas ex deo ē· Et oīs qui diligit
ex deo natus ē ⁊ ꝯgnoſcit deū· Qui
nō diligit ñ nouit deuȝ· qm̄ de⁹ ca
ritas eſt· In hoc apparuit caritas
dei in nob̄· qm̄ filiū ſuū vnigenitū
miſit deus in mundū: ut viuam⁹
ꝑ euȝ· In hoc ē caritas nō q̄ſi nos
dilexerim⁹ deū· ẜ qm̄ ipſe prior di
lexit nos ⁊ miſit filiū ſuū ꝓpitiati
onē ꝓ peccatis noſtris· Cariſſimi
ſi deus dilexit nos et nos debem⁹
alterutꝝ diligere· Deū nemo vidit
vnq̄ꝫ· Si diligam⁹ inuiceȝ deus in
nobis manet et caritas ei⁹ in no
bis pfecta eſt· In hoc ꝯgnoſcim⁹
qm̄ in eo manem⁹ ⁊ ipſe in nobis
qm̄ de ſpiritu ſuo dedit nobis· Et
nos vidimus ⁊ teſtificamur· qm̄
pať miſit filiū ſuū ſaluatoreȝ mū
di· Quiſquis confeſſus fuerit qm̄
ihs ē fili⁹ dei· de⁹ in eo manet et
ipſe in deo· Et nos ꝯgnouim⁹ ⁊ cre
didim⁹ caritati quaȝ habet de⁹ in
nobis· Deus caritas ē ⁊ q̄ manet
in caritate in deo manet ⁊ deus in
eo· In hoc pfecta eſt caritas nob̄ i
ſcū: ut fiduciā habeam⁹ in die iu
dicij· qꝛ ſicut ille eſt ⁊ nos ſumus
in hoc mūdo· Timor nō ē in carita
te· ẜ pfecta caritas foras mittit ti
morē· qm̄ timor penaȝ habet· Qui
autē timet nō ē pfectus ī caritate·
Nos ergo diligamus deū· qm̄ de⁹
prior dilexit nos· Si quis dixerit
qm̄ diligo deū ⁊ fratreȝ ſuū oderit
mendax eſt· Qui eñ nō diligit fra
trē ſuū queȝ videt: deū quē nō vi
det quō pōt diligere· Et hoc man
datū habem⁹ a deo ut qui diligit
deū: diligat ⁊ frēȝ ſuū· ¶ Ca· v·

O Mnis q̄ credit qm̄ ihs eſt
xp̄us ex deo natus ē· Et oīs
qui diligit eū q̄ genuit: diligit et
eū qui natus ē ex eo· In hoc ꝯgno
ſcim⁹ qm̄ diligim⁹ natos dei: cuȝ
deū diligam⁹ et mādata ei⁹ facia
mus· Hec eſt enim caritas dei ut
mandata eius cuſtodiam⁹ ⁊ mā
data eius grauia non ſunt· Quo
niaȝ omne qd̄ natum ē ex deo vi
cit mundū ⁊ hec eſt victoria que
vincit mūdū: fides noſtra· Quis
eſt autē qui vincit mundū: niſi q̄
credit qm̄ iheſus ē filius dei· Hic
eſt qui venit per aquam et ſāgui
nem iheſus xp̄s· Non in aqua ſo
lum· ſed ī aqua ⁊ ſāguine· Et ſpi
ritus eſt qui teſtificatur· quomā
xp̄us eſt veritas· Quoniam tres
ſunt q̄ teſtimoniuȝ dāt in celo pa
ter· verbum· ⁊ ſpiritusſanctus et
hij tres vnū ſūt· Et tres ſunt q̄ te
ſtimoniū dant in terra: ſpiritus·
aqua ⁊ ſanguis ⁊ tres vnum ſūt

Si teſtimoniuȝ hoīm accipim⁹: te
ſtimoniū dei maius ē Qm̄ hoc eſt
teſtimoniū dei qđ maiꝰ ē· qm̄ te
ſtificatus ē de filio ſuo· Qui credit
ī filiū dei: habet teſtimoniū dei ī ſe
Qui nō credit filio mēdaceȝ facit
eū· q̄ nō credit in teſtimoniū q̄d
teſtificatus eſt de⁹ de filio ſuo· Et
hoc eſt teſtimoniū· qm̄ vitā eter
nā dedit nobis deus et hec vita in
filio ei⁹ ē Qui habȝ filiū habet vi
taȝ· q̄ nō habet filiū dei: vitā non
habet· Hec ſcribo vobis ut ſciatiſ
qm̄ vitā habetiſ eternā q̄ creditiſ
ī noīe filij dei· Et hec ē fiducia quā
habem⁹ ad deuȝ· q̄ quecūq; petie
rim⁹ ſcđm volūtatē ei⁹ audit noſ
Et ſcim⁹ q̄ audit nos: quicq̄d pe
tierim⁹· Scim⁹ qm̄ habem⁹ peticō
nes q̄s poſtulam⁹ ab eo· Qui ſcit
fratreȝ ſuū peccare peccatuȝ nō ad
mortē: petat ⁊ dabit̄ ei vita peccā
ti nō ad mortē· Et peccatū ad mor
teȝ: nō ꝓ illo dico ut roget quis·
Oīs iniq̄tas peccatuȝ eſt ⁊ ē pecca
tū ad mortē· Scim⁹ q̄ oīs q̄ nat⁹
eſt ex deo nō peccat· ſ; generacō di
ꝯſeruat euȝ ⁊ malign⁹ nō tanget
eū· Scim⁹ qm̄ ex deo ſum⁹ ⁊ mūd⁹
totus in maligno poſitus ē Et ſci
mus qm̄ filius dei venit ⁊ dedit no
bis ſenſū: ut ꝯgnoſcam⁹ verū deū
⁊ ſim⁹ in vero filio ei⁹· Hic ē ver⁹
deus ⁊ vita eterna· Filioli cuſtodi
te vos a ſimulacris·

¶ Explicit epl'a p̄ma bti Johis
¶ Incipit ãgumētū ī epl'aȝ ſecūdã

Usq; adeo ad ſanctã fe
minã ſcribit ut eandē
dñam nō dubitet l'ris
appellare· eiuſdēq; filijs teſtimo
niū q̄ ãbulent ī veritate phibeat·

¶ Explicit argumentū· Incipit
epl'a bti Johis apl'i ſecūda·

Senior electe domine
et natis ei⁹ q̄s ego
diligo in veritate et
nō ego ſolus ſed et
oēs qui cognouerūt
veritatē· ꝓpt̄ veritatē que pmanet
in vobis ⁊ vobiſcū erit in eternuȝ
Sit vobiſcū grã miſericordia pax
a deo pr̄e et a xp̄o ihū filio patris
in veritate ⁊ caritate· Gauiſus ſū
valde qm̄ inueni de filijs tuis am
bulãtes in veritate· ſicut manda
tū accepim⁹ a patre· Et nūc rogo
te dñã nō tanq̄ mandatuȝ nouū
ſcribens tibi· ſ; qđ habuimus ab
initio ut diligam⁹ alterutrū Et hec
eſt caritas: ut ambulem⁹ ſcđm mã
data ei⁹· Hoc eñ eſt mãdatū ut
quēadmoduȝ audiſtis ab initio
in eo ãbuletis· qm̄ multi ſeducto
res exierūt in mundū q̄ nō ꝯfiten
tur ihm̄ xp̄m veniſſe ī carnē· Hic
ē ſeductor ⁊ anticriſt⁹ Videte voſ
metipſōs ne pdatis q̄ opati eſtis·
ſ; ut mercedē plenã accipiatiſ Oīs
qui recedit ⁊ nō pmanet in doctri
na xp̄i: deū nō habet Qui pmanet
ī doctrina: hic patrē ⁊ filiū habȝ·
Si q̄s venit ad vos ⁊ hanc doctri
nã nō affert: nolite recipe eū in do
mū· nec aue ei dixeritis· Qui eñ di
cit illi aue: cōmunicat opib⁹ eiuſ
malignis· Pluã hñs vobis ſcribe
re: nolui p cartam ⁊ attramentū·
Spero eñ me futurū apud vos ⁊
os ad os loqui: ut gaudiū vr̄m